

۵ اسفند

روز بزرگداشت خواجه نصیرالدین طوسی

در زمانی که مغول‌ها به کشور ما حمله کرده بودند، یک دانشمند بزرگ به کمک هم‌وطنان خودش آمد. خواجه نصیرالدین طوسی، ریاضی‌دان، ستاره‌شناس و دانشمند دینی بزرگی بود. او با زیرکی وزیر هلاکوی مغول شد. خواجه، جلو دستورهای بیرحمتهای هلاکو را می‌گرفت.

خواجه نصیر، هلاکو را راضی کرد تا یک رصدخانهی بزرگ در شهر مراغه بسازد. در این رصدخانه، دوازده وسیله برای دیدن ستاره‌ها وجود داشت. که در جهان آن روز، بیگانه بود. در نزدیکی این رصدخانه هم کتابخانهی بزرگی ساخته شد. رصدخانهی خواجه نصیر باعث شد تا علم نجوم (همان ستاره‌شناسی) در دنیا پیشرفت کند. خواجه‌نصیر حدود هشتاد کتاب نوشته است.

در گُره‌ی ماه، کوه‌هایی وجود دارد. بر هر یک از این کوه‌ها، نام دانشمند بزرگی را گذاشته‌اند. نام یکی از این کوه‌ها، خواجه نصیرالدین طوسی است. روز بزرگداشت خواجه نصیرالدین طوسی را گرامی می‌داریم.

علی‌اکبر زین‌العابدین

روز احسان و نیکوکاری

۱۴ اسفند

هر کس کار نیکي به جا آورد، ده برابر آن پاداش می‌گیرد.
سوره‌ی انعام - آیه‌ی ۱۶۰

وقتی نمانده، زود باش
تا شهر گنجشکان برو
انگشت‌ها را باز کن
یک شاخه‌ی پُر لانه شو

تا وقت مانده، زود باش
از غنچه‌های آغاز کن
او را بخندان، مثل گل
مُشت زمین را باز کن

مادر بزرگت را ببوس
تا دردِ پایش کم شود
مثل عصا با او بمان
نگذار پشتش خم شود

در کوچهای بالا کسی
یک گوشه تنها مانده است
و دست‌های ابران
در جیبشان جا مانده است

چون چشمه‌ای لبریز شو
یا دانه در صحرا بپاش
حرفی بزن، چیزی بگو
وقتی نمانده زود باش.

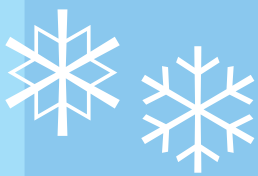
آتوسا صالحی
(از کتاب ترانه‌های برای باران)

۱۱ اسفند

ولادت امام حسن عسگری (ع)

امام از ته دل، خدا را شکر کرد. خود را به کنار بستر سلیمان (مادر کودک) رساند و با تیسیم و مهربانی، به او نگاه کرد. نوزاد را در پارچه‌ای سفید، به دست امام دادند. امام، فرزندش را در آغوش گرم خود فشرد. نوزاد هم چون غنچه‌ی تازه شکفته بود. امام او را بویید و بوسید. سپس در گوش راستش، اذان و در گوش چپش، اقامه گفت. نامش را «حسن» گذاشت تا مانند اجداد پاکش، از نیکوکاران باشد.

روز درخت کاری

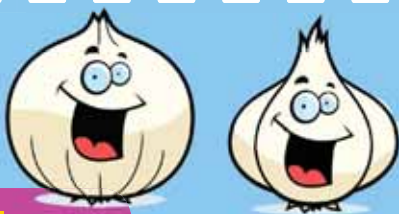
۱۵ اسفند

پدرم باغبان نیست. اما یک باغ کوچک دارد. درخت‌های باغ را خودش کاشته است: یک ردیف زردآلو... یک ردیف گیلاس... یک ردیف خرمالو... یک قسمت انگور و... پدرم به هر درخت که می‌رسد، می‌گوید: «سلام بابا جان!» و برگ‌هایش را ناز می‌کند. یعنی با درخت‌ها دست می‌دهد. بعد چند برگ از هر درخت را می‌بوسد. به شاخه‌های تازه می‌گوید: آفرین که شکوفه داده‌اید...

پدرم برگ‌های خشک شاخه‌ها را آرام در دست می‌گیرد. تا دردشان نیاید. او دلش نمی‌آید خوشمی‌انگوری را بچیند که هنوز چند دانه‌ی نرسیده داشته باشد.

بهترین زمان درخت‌کاری در آب و هوای ایران، ماه اسفند است. برای همین پانزده اسفند را روز درخت‌کاری نامیده‌اند. در این روز، نهال‌های رایگان را به مردم هدیه می‌دهند تا هر کس با دست خودش درختی بکارد. هر چه درخت‌ها بیشتر باشند، هوای پاک‌تری داریم.

۲۵ اسفند

روز بزرگداشت پروین اعتصامی

- یک روز ماری به مورچه‌ای می‌گوید: تو چه قدر ضعیف و ناتوان هستی که هر کس می‌تواند تو را لگد کند!
- سیر، به یک پیاز می‌گوید: تو چه قدر بد بو هستی!
- یک روز صبح، گل سرخی به خاری می‌گوید: چه قدر تو زشتی!... این باغ، جای گل‌های زیباست... نه موجودات تیز و بی‌ریخت!
- شما فکر می‌کنید مورچه و پیاز و خار چه جواب‌هایی به این حرف‌ها داده‌اند؟ در کتاب شعرهای پروین اعتصامی (یعنی دیوان او) گفت‌وگوی این موجودات را می‌خوانیم.

پروین اعتصامی، از مشهورترین شاعران زن ایران است. پروین، سرودن شعر را از هشت سالگی آغاز کرد. او تا پانزده سالگی، بیشتر کتاب‌های شاعران قدیم ایران را خوانده بود. موضوع خیلی از شعرهای پروین، گفت‌وگوی اشیا، حیوانات و گیاهان با یکدیگر است.

از چهاردهم تا بیست و یکم اسفند هر سال، در سراسر کشور، پایگاه‌هایی بر پا می‌شود تا مردم هدیه‌های خود را به نیازمندان برسانند. چهارده اسفند، روز احسان و نیکوکاری نام دارد.